

Nr 153.

Av herr Eriksson i Stockholm, om årligt understöd åt stationsmästaren Per Erik Marelius' änka.

Förre stationsmästaren vid statens järnvägar Per Erik Marelius, som avled den 4 december 1927, efterlämnade vid sin död änkan Elin Mathilda Marelius, född den 27 december 1870.

Marelius, som var född den 5 juni 1847, anställdes vid statens järnvägar efter föregående extra anställning såsom ordinarie stationskarl den 1 januari 1874, befordrades till stationskarlsförman den 1 januari 1875 samt till stationsmästare den 1 oktober 1886. Han pensionerades den 1 oktober 1908 och hade alltså en sammanlagd tjänstetid av omkring 35 år.

Marelius hade tillhört statens järnvägars änke- och pupillkassa, men utträtt ur densamma, då han upphört att äga understödsberättigade anförvanter.

Vid tiden för äktenskapets ingående med den nu efterlevande änkan hade Marelius uppnått en levnadsålder av 56 år. Då delägarrätt i statens järnvägars änke- och pupillkassa för erhållande av pension åt änka i detta äktenskap icke kunde vinnas utan erläggande av avsevärda tilläggsavgifter, måste Marelius avstå härifrån. Härigenom har hans änka nu blivit ställd utan pension, oaktat mannens långa tjänstetid vid statens järnvägar och hans en gång innehavda delägarskap i ifrågavarande kassa.

Änkefru Marelius, som för närvarande är bosatt i Motala, är medellös och oförmögen till arbete.

Med hänsyn till mannens långa tjänstetid vid statens järnvägar och under åberopande av riksdagens tidigare beslut i liknande fall får jag hemställa,

att riksdagen måtte medgiva att till avlidne stationsmästaren vid statens järnvägar Per Erik Marelius' efterlämnade änka Elin Mathilda Marelius i Motala må utgå ett årligt understöd av 444 kronor.

Nödiga handlingar komma att tillställas vederbörande utskott.

Stockholm den 20 januari 1930.

Ernst Eriksson.

